

تأثیر فضاهای سبز شهری در نگرش افراد جامعه به انجام فعالیت‌های ورزشی (مورد مطالعه: استان گیلان)

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۱۲/۲۲

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۰۲/۰۵

کد مقاله: ۲۳۱۹۱

فیروزه پورزرنگار^{۱*}، محسن قربانزاد کهنه‌سری^۲،
جلیل پورزرنگار^۳

چکیده

هدف از انجام این پژوهش، تأثیر فضاهای سبز شهری در نگرش افراد جامعه به انجام فعالیت‌های ورزشی (مورد مطالعه: استان گیلان) است. پژوهش حاضر یک پژوهش کاربردی است که اطلاعات آن به صورت میدانی و با استفاده از ابزار پرسشنامه محقق‌ساخته گردآوری شده است. جامعه آماری پژوهش را مردان و زنان شهرهای استان گیلان تشکیل می‌دهند که نمونه‌های مورد نظر به صورت در دسترس و با استفاده از فرمول کوکران ۳۸۴ نفر تعیین شده است؛ همچنین تجزیه و تحلیل داده‌های پژوهش با استفاده از آمارهای توصیفی و استنباطی انجام گرفته است. نتایج پژوهش نشان می‌دهد که فضاهای سبز شهری در نگرش مردان و زنان به انجام فعالیت‌های ورزشی (مورد مطالعه: استان گیلان) تأثیر معنی‌داری دارند و بین نگرش مردان و زنان در تأثیر فضاهای سبز شهری به انجام فعالیت‌های ورزشی اختلاف معنی‌داری وجود ندارد که این مسأله در همه ابعاد تعامل اجتماعی، توسعه پایدار، فرهنگی ورزشی، و زیست‌محیطی وجود دارد.

واژگان کلیدی: تأثیر، فضاهای سبز شهری، نگرش، افراد جامعه، فعالیت‌های ورزشی.

۱- دکتری علوم و مهندسی باغبانی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد رشت، ایران - firoozehpourzarnegar@gmail.com

۲- دکتری جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد آستارا، ایران

۳- دکتری مدیریت ورزشی، دانشگاه تهران، ایران

در عصر حاضر، ورزش به‌عنوان یک ابزار چند بعدی با تأثیرات گسترده، جایگاه و نقش ارزشمند خود را در اقتصاد، سلامتی افراد، گذران اوقات فراغت سالم و بانشاط و لذت‌بخش، در آموزش و پرورش مردم به‌ویژه نسل نوجوان و جوان، در ایجاد روابط اجتماعی بین مردم، در پیشگیری از ابتلا به بیماری‌ها در جامعه متجلی کرده است (مطلبی و همکاران، ۱۳۹۷). ورزش به مجموعه‌ای از فعالیت‌های سازمان یافته اتلاق می‌شود که به منظور کسب مهارت‌های حرکتی، افزایش قابلیت‌های بدنی و ایجاد رقابت انجام می‌شود (آذربانی و کلانتری، ۱۳۹۳). ورزش و فعالیت‌های بدنی جزء لاینفک برنامه‌های کلان دولت برای تمامی اقشار مختلف جامعه می‌باشد (موتمنی و همکاران، ۱۳۹۳). ورزش یکی از اموری است که به عناوین مختلف در جهان مطرح شده و گروه زیادی به اشکال گوناگون با آن سروکار دارند (پورزنگار، ۱۳۹۹). با توجه به نقش غیرقابل انکار ورزش و فعالیت‌های ورزشی در زندگی روزانه شهروندان، مسئولان دولتی و مدیران ورزشی کشور باید با اقدامات گسترده در حوزه ورزش از تمام ظرفیت‌های موجود برای رفع موانع انجام ورزش شهروندان استفاده کنند (پورزنگار، ۱۳۹۹). پرداختن به سطوح پایه ورزش، با احساس مشارکت و انگیزه عمل همراه است که این امر منجر به توسعه ورزش و افزایش سلامت اجتماع می‌شود و زمینه افزایش حضور مردم در فضاهای ورزشی، آگاهی آن‌ها نسبت به فرآیندهای ورزشی، ارتقای سلامت و تداوم رفتارهای فعال‌تر را مهیا می‌سازد (هامر و همکاران، ۲۰۱۴).

انسان برای تکامل روح و جسمش با حضور در طبیعت همواره به دنبال آرامشی است که دنیای امروزی و دغدغه‌هایش آن‌را از وی سلب کرده است (اکبریان، ۱۳۹۸). فضای سبز شهری یکی از عناصر کالبدی شهری است که وجود آن در شهر برای استفاده شهروندان امری لازم و ضروری است و عدم وجودش در فضای شهری باعث نابهنجاریهایی در فضای شهری می‌گردد. امروزه طراحی شهری بدون فضای سبز غیرقابل تصور است (گزالو و همکاران، ۲۰۱۸). فضای سبز می‌تواند تأثیر بسیار مثبتی در رفاه مردم داشته باشد (ماء و همکاران، ۲۰۱۸). بر اساس آمار وزارت بهداشت ایران، یک نفر از هر پنج نفر از ناهنجاری‌های روانی مرتبط با استرس رنج می‌برد؛ در واقع می‌توان گفت که فضاهای طبیعی و سبز باعث حفاظت انسان‌ها از محرک‌های استرسی محیطی شده و فضایی به منظور بازپروری روانی و احساسی در مقابل اثرات محیط شهری را برای افراد فراهم می‌کند (اکبریان، ۱۳۹۸). توانایی فضاهای سبز عمومی به‌عنوان تسکین‌دهنده‌های طبیعی در مناطق بسیار مفید می‌باشد و باعث کاهش پرخاشگری افراد، و در رسیدن به آرامش ایشان بسیار مؤثر است (پورزنگار، ۱۳۹۸). فضاهای سبز دارای ارزش و عملکردی چندگانه‌اند و بدون حضور آن‌ها جوامع نمی‌توانند پایدار و قابل زیستن باقی بمانند (فریادی و همکاران، ۱۳۹۶). فضاهای سبز شهری و پارک‌های محله‌ای نه تنها باعث رفع خستگی ذهنی و تحولات آسایش روانی شهروندان می‌شود، بلکه سبب تقویت تعاملات اجتماعی و ارتقای سطح کیفی فعالیت‌های روزمره آن‌ها نیز می‌گردد (اکبریان، ۱۳۹۸). ورود مردم به فضاهای سبز عمومی امکان و بستر فعالیت‌های اجتماعی بدون برنامه را برای آن‌ها ایجاد می‌کند و این مراودات اجتماعی بر کاهش سطح استرس عمومی افراد تأثیر دارد (کرکل و همکاران، ۲۰۱۶). با توجه به گسترش روز افزون جمعیت و نیاز ضروری انسان‌ها به فضای سبز برای ایجاد تعادل اجتماعی، جسمانی و روحی امری مهم و حیاتی به شمار می‌آید (حسین‌آبادی و خانمحمدیان، ۱۳۹۷).

۲- ادبیات پژوهش

در بخش ادبیات پژوهش، به بررسی مطالعات و تحقیقات انجام شده مرتبط با پژوهش حاضر پرداخته می‌شود. بررسی ادبیات پژوهش، مطالعه گذشته آن است و نگاهی است به آنچه دیگران در زمینه این پژوهش یا موضوعات مشابه انجام داده‌اند. ادبیات و پیشینه پژوهش نشان می‌دهد که، ماء و همکاران (۲۰۱۸)، در پژوهشی با عنوان «اثرات فضاهای سبز شهری بر سلامت ساکنان» اعلام داشتند که شهر پکن دوران شهرنشینی نوینی را طی می‌کند و در نظر گرفتن امکان دسترسی افراد به فضای سبز شهری برای کاهش مشکلات ایجاد شده توسط شهرنشینی، به‌ویژه در رابطه با بهبود رفاه مردم ضروری است، همچنین هرچه درجه مشارکت شهروندان در فضای سبز بالاتر باشد، رفاه اجتماعی و شرایط روحی و جسمی آن‌ها نیز بهتر است و این مشارکت شامل اعمالی مانند: دفعات بازدید شهروندان از پارک‌ها یا فضای سبز است. سن، تحصیلات، وضعیت شغلی، وضعیت تأهل، سال‌های اقامت در شهر پکن، منطقه مسکونی و درآمد متوسط در ماه نیز تأثیر به‌سزایی در رفاه اجتماعی و شرایط روحی و جسمی شهروندان دارد. سامرست و هوآر (۲۰۱۸)، در پژوهش خود با عنوان «موانع حضور داوطلبانه در ورزش برای کودکان» اعلام داشتند که سبک زندگی فعال و مشارکت کودکان در ورزش، سلامت جسمی و روانی آن‌ها را برجسته می‌کند و از نظر تحصیلی برای ایشان دارای مزیت است؛ همچنین در نتایج نشان داده شده است که سیاست‌گذاران، والدین و معلمان همه باید آگاه باشند که هزینه و زمان از موانع اصلی مشارکت در ورزش به شمار می‌رود در صورت کاهش هزینه‌ها، فرصت‌های ورزشی بیشتری ایجاد می‌گردد تا مدارس و باشگاه‌های ورزشی بهتر بتوانند با همکاری یکدیگر فرصت‌های ورزشی مقرون به صرفه‌تری را برای افزایش حضور و مشارکت کودکان در ورزش فراهم کنند.

جوادی‌پور و همکاران (۱۳۹۷)، پژوهشی با عنوان «شناسایی زمینه‌های مشارکت اجتماعی در ورزش همگانی ایران: یک مطالعه کیفی» را انجام دادند و نتایج نشان داد که مقوله‌های شناسایی شده حاصل از کدگذاری انتخابی در پژوهش شامل عوامل انسانی، عوامل ساختاری، عوامل مدیریتی، پیچیدگی محیطی و عوامل اقتصادی تعیین شده است؛ همچنین اعلام داشتند که

زمینه‌های مشارکت اجتماعی در ورزش همگانی ایران به ترتیب اولویت شامل پنج مقوله اصلی عوامل انسانی، عوامل ساختاری، عوامل مدیریتی، پیچیدگی محیطی و عوامل اقتصادی می‌باشد؛ همچنین، افشون و سمیعی‌کاشی (۱۳۹۵) در پژوهشی با عنوان «اهمیت فضای سبز و تأثیر آن بر سلامت روان انسان» نشان دادند که مناظر شهری آشفته و متراکم و فاقد عناصر طبیعی به دلایل متعددی از جمله افزایش استرس، کاهش توجه و تمرکز در ادراک، موجب اختلال در میزان کارایی، بروز پرخاشگری و در بلندمدت منجر به بیماری‌های مزمنی مانند: فشار خون و بیماری‌های قلبی می‌گردند و پیشنهادهای نیز جهت چگونگی خلق فضاهایی که موجب تشویق زندگی سالم‌تر و عاری از بیماری‌های روحی و روانی شایع در جوامع مدرن می‌شود را ارائه کردند. بررسی پیشینه‌نظری و تجربی پژوهش و نتایج پژوهش‌های داخلی و خارجی نشان داد که برخی از عوامل مرتبط با اوضاع پژوهش مورد بررسی قرار گرفته است اما، پژوهش جامع و خاصی درباره موضوع این پژوهش، تاکنون مورد مطالعه و بررسی قرار نگرفته است؛ بنابراین لازم و ضروری است تا پراکندگی عوامل در یک چارچوب منسجم گنجانده شود و به عوامل جدیدتری از منظر علمی و کاربردی توجه شود که محققان در پژوهش حاضر به آن پرداخته‌اند، و با توجه به نقش و اهمیت فضاهای سبز شهری در جامعه و نیاز روزانه مردم به انجام فعالیت‌های ورزشی، سؤال اصلی پژوهش این است که فضاهای سبز شهری در نگرش افراد جامعه به انجام فعالیت‌های ورزشی چه تأثیری دارند؟

۳- روش‌شناسی پژوهش

روش‌شناسی پژوهش، روشی نظام‌مند برای حل یک مسأله تحقیقاتی از طریق جمع‌آوری داده‌ها با استفاده از تکنیک‌های مختلف، ارائه تفسیر داده‌های جمع‌آوری شده و نتیجه‌گیری در مورد داده‌های یک پژوهش است. هدف از انجام این پژوهش، تأثیر فضاهای سبز شهری در نگرش افراد جامعه به انجام فعالیت‌های ورزشی (مورد مطالعه: استان گیلان) است. پژوهش حاضر یک پژوهش کاربردی است که اطلاعات آن به صورت میدانی و با استفاده از ابزار پرسشنامه محقق‌ساخته گردآوری شده است. پس از توضیح اهداف پژوهش، کسب رضایت آگاهانه و دادن اطمینان به نمونه‌ها از گمنام بودن و حفظ محرمانه اطلاعات، پرسشنامه در بین افراد توزیع شد. جامعه آماری پژوهش را مردان و زنان شهرهای استان گیلان تشکیل می‌دهند که نمونه‌های مورد نظر به صورت در دسترس و با استفاده از فرمول کوکران ۳۸۴ نفر تعیین شده است. در این پژوهش از آمار توصیفی برای طبقه‌بندی داده‌ها، رسم نمودار و مقایسه شاخص‌های متوسط و پراکندگی و از روش‌های آمار استنباطی برای آزمون فرضیه‌ها استفاده شده است. در بخش اول مشخصات فردی، میانگین، انحراف استاندارد و درصد فراوانی یافته‌های پژوهش به صورت جدول و نمودار گزارش شده و در بخش دوم فرضیات پژوهش با استفاده از آزمون‌های آماری مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است. برای آزمون فرضیه‌ها از آزمون t برای دو گروه مستقل استفاده شد و کلیه عملیات آماری با استفاده از نرم‌افزار SPSS و EXCEL انجام گرفت. در شکل ۱- موقعیت جغرافیایی استان گیلان آورده شده است.

۴- موقعیت جغرافیایی پژوهش

استان گیلان یکی از استان‌های شمالی ایران به مرکزیت شهر رشت است. این استان، از شمال به دریای خزر و کشور آذربایجان، که از طریق آستارا با آن دارای مرز بین‌المللی است، از غرب به استان اردبیل، از جنوب به استان زنجان و قزوین و از شرق به استان مازندران محدود می‌شود (قریبان‌زاد کهنه‌سری، ۱۴۰۰).

استان گیلان با مساحت ۱۴۷۱۱ کیلومتر مربع در میان کوه‌های البرز و تالش در شمال ایران جای گرفته است. این استان به واحد جغرافیایی جنوب دریای خزر تعلق دارد. بر اساس تقسیمات کشور سال ۱۳۹۰، این استان به مرکزیت رشت، ۱۶ شهرستان، ۵۲ شهر، ۴۳ بخش، ۱۰۹ دهستان و ۲۸۸۸ آبادی دارد. شهرستان‌های استان عبارتند از: آستارا، آستانه‌اشرفیه، املش، بندرانزلی، سیاهکل، ماسال، رضوانشهر، لاهیجان، رودبار، رودسر، شفت، صومعه‌سرا، طوالش، فومن، لاهیجان و لنگرود.

شکل ۱- موقعیت جغرافیایی استان گیلان (مأخذ: یافته‌های پژوهش، ۱۴۰۰)

مختصات جغرافیایی آن بین ۴۵ درجه و ۵۳ دقیقه تا ۵۰ درجه و ۳۴ دقیقه طول شرقی تا ۳۶ درجه و ۳۶ دقیقه تا ۳۸ درجه و ۲۷ دقیقه عرض شمالی قرار دارد (دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت، ۱۴۰۰). در شکل ۱- موقعیت جغرافیایی استان گیلان نشان داده شده است.

۵- یافته‌های پژوهش

یکی از موضوعات مهم مقالات علمی، نگرش بخش یافته‌های پژوهش است و درک چگونگی نوشتن یافته‌های پژوهش در مقاله‌های علمی - پژوهشی مهم است و این یافته‌ها باید به شکلی توسط محققین توصیف گردد تا مخاطب درک روشنی از نوع مطالعه انجام گرفته شده را داشته باشند. اطلاعات جدول ۱- مربوط به وضعیت تأهل نمونه‌های پژوهش می‌باشد.

جدول ۱- وضعیت تأهل نمونه‌های پژوهش (مأخذ: یافته‌های پژوهش، ۱۴۰۰)

پاسخ دهنده	وضعیت تأهل	فراوانی	درصد فراوانی
مرد	مجرد	۵۶	۱۴/۶
	متاهل	۹۵	۲۴/۷
زن	مجرد	۸۴	۲۱/۹
	متاهل	۱۴۹	۳۸/۸

با توجه به اینکه ۳۸۴ پرسشنامه در بین مردان و زنان استان گیلان توزیع و دریافت گردیده است، از این میان ۵۶ نفر از مردان در وضعیت مجرد و ۹۵ نفر از مردان در وضعیت متأهل و همچنین در میان زنان ۸۴ نفر در وضعیت مجرد و ۱۴۹ نفر در وضعیت متأهل قرار دارند.

جدول ۲- وضعیت سن نمونه‌های پژوهش (مأخذ: یافته‌های پژوهش، ۱۴۰۰)

پاسخ دهنده	وضعیت تأهل	فراوانی	درصد فراوانی
مرد	۳۱ تا ۳۵ سال	۴۳	۱۱/۲
	۶۵ تا ۷۱ سال	۱۱	۲/۹
زن	۱۸ تا ۲۵ سال	۷۲	۱۸/۸
	۵۱ تا ۵۵ سال	۳۵	۹/۱

اطلاعات جدول ۲- مربوط به وضعیت سن نمونه‌های پژوهش می‌باشد. سن نمونه‌های این پژوهش حداقل ۱۸ سال و حداکثر ۷۱ سال است که بیشترین فراوانی را در مردان استان گیلان، افراد بین ۳۱ تا ۳۵ سال و کمترین فراوانی را در مردان استان گیلان، افراد بین ۶۵ تا ۷۱ سال دارا هستند؛ همچنین بیشترین فراوانی را در زنان استان گیلان، افراد بین ۱۸ تا ۲۵ سال و کمترین فراوانی را در زنان استان گیلان، افراد بین ۵۱ تا ۵۵ سال دارا هستند.

جدول ۳- نمرات کسب شده توسط آزمودنی‌های پژوهش (مأخذ: یافته‌های پژوهش، ۱۴۰۰)

پاسخ دهنده	میانگین (M)	انحراف معیار (SD)
مرد	۱۶/۸۵	۷/۴۸
زن	۱۸/۲۳	۸/۲۶

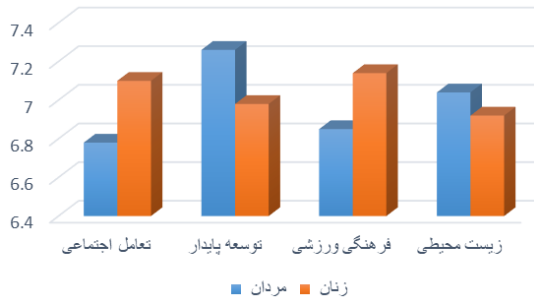
تجزیه و تحلیل داده‌های پژوهش با استفاده از آمارهای توصیفی و استنباطی انجام گرفت. پس از تجزیه و تحلیل یافته‌های آماری و آزمون فرضیه‌های پژوهش مشخص گردید که نمرات کسب شده توسط مردان ($M = 16/85$ و $SD = 7/48$) و نمرات کسب شده توسط زنان ($M = 18/23$ و $SD = 8/26$) است. در جدول ۳- نمرات کسب شده توسط آزمودنی‌های پژوهش نشان داده شده است.

در ادامه یافته‌های پژوهش، تأثیر فضاهای سبز شهری در نگرش افراد جامعه به انجام فعالیت‌های ورزشی در ابعاد تعامل اجتماعی، توسعه پایدار، فرهنگی ورزشی، و زیست محیطی مورد بررسی قرار گرفت که تعامل اجتماعی ($\alpha = 0/001$ و $t = 4/48$) و توسعه پایدار ($\alpha = 0/001$ و $t = 4/42$) و فرهنگی ورزشی ($\alpha = 0/001$ و $t = 4/25$) و زیست محیطی ($\alpha = 0/001$ و $t = 3/98$) به دست آمد و با توجه به نتایج حاصل، مقایسه نمرات گروه‌های مستقل با آزمون آماری t انجام گرفت. نتایج پژوهش نشان داد که فضاهای سبز شهری در نگرش مردان و زنان به انجام فعالیت‌های ورزشی (مورد مطالعه: استان گیلان) تأثیر معنی‌داری دارند و بین نگرش مردان و زنان در تأثیر فضاهای سبز شهری به انجام فعالیت‌های ورزشی اختلاف معنی‌داری وجود ندارد که این مسأله در همه ابعاد تعامل اجتماعی، توسعه پایدار، فرهنگی ورزشی، و زیست محیطی وجود دارد. در جدول ۴- تأثیر فضاهای سبز شهری در نگرش افراد جامعه به انجام فعالیت‌های ورزشی آورده شده است.

جدول ۴- تأثیر فضاهای سبز شهری در نگرش افراد جامعه به انجام فعالیت‌های ورزشی (مأخذ: یافته‌های پژوهش، ۱۴۰۰)

ابعاد	میانگین	انحراف معیار	آزمون t	سطح معنی‌داری	
تعامل اجتماعی	مرد	۶/۷۸	۳/۴۸	۴/۴۸	۰/۰۰۱
	زن	۷/۱۰	۳/۴۲		
توسعه پایدار	مرد	۷/۲۶	۴/۶۴	۴/۴۲	۰/۰۰۱
	زن	۶/۹۸	۴/۲۲		
فرهنگی ورزشی	مرد	۶/۸۵	۳/۴۸	۴/۲۵	۰/۰۰۱
	زن	۷/۱۴	۴/۳۵		
زیست محیطی	مرد	۷/۰۴	۴/۵۲	۳/۹۸	۰/۰۰۱
	زن	۶/۹۲	۳/۴۲		

در شکل ۲- به مقایسه ابعاد تعامل اجتماعی، توسعه پایدار، فرهنگی ورزشی و زیست محیطی پرداخته شده است. طبق اطلاعات این شکل، در کلیه ابعاد تعامل اجتماعی، توسعه پایدار، فرهنگی ورزشی، و زیست محیطی بین آزمودنی‌های مرد و زن پژوهش اختلاف معنی داری وجود ندارد.

شکل ۲- مقایسه ابعاد تعامل اجتماعی، توسعه پایدار، فرهنگی ورزشی، و زیست محیطی (مأخذ: یافته‌های پژوهش، ۱۴۰۰)

۶- نتیجه گیری

امروزه مفهوم شهرها بدون وجود فضای سبز مؤثر در اشکال گوناگون آن قابل مقایسه نیست. هدف از انجام این پژوهش، تأثیر فضاهای سبز شهری در نگرش افراد جامعه به انجام فعالیت‌های ورزشی (مورد مطالعه: استان گیلان) بود. پژوهش حاضر یک پژوهش کاربردی بود که اطلاعات آن به صورت میدانی و با استفاده از ابزار پرسشنامه محقق ساخته گردآوری شد. پس از توضیح اهداف پژوهش، کسب رضایت آگاهانه و دادن اطمینان به نمونه‌ها از گمنام بودن و حفظ محرمانه اطلاعات، پرسشنامه در بین افراد توزیع شد. جامعه آماری پژوهش را مردان و زنان شهرهای استان گیلان تشکیل دادند که نمونه‌های مورد نظر به صورت در دسترس و با استفاده از فرمول کوکران ۳۸۴ نفر تعیین شد. در این پژوهش از آمار توصیفی برای طبقه‌بندی داده‌ها، رسم نمودار و مقایسه شاخص‌های متوسط و پراکندگی و از روش‌های آمار استنباطی برای آزمون فرضیه‌ها استفاده شد. در بخش اول مشخصات فردی، میانگین، انحراف استاندارد و درصد فراوانی یافته‌های پژوهش به صورت جدول و نمودار گزارش شد و در بخش دوم فرضیات پژوهش با استفاده از آزمون‌های آماری مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. برای آزمون فرضیه‌ها از آزمون t برای دو گروه مستقل استفاده شد و کلیه عملیات آماری با استفاده از نرم‌افزار SPSS و EXCEL انجام گرفت.

یافته‌های پژوهش مربوط به وضعیت تأهل نمونه‌های پژوهش نشان داد که با توجه به اینکه ۳۸۴ پرسشنامه در بین مردان و زنان استان گیلان توزیع و دریافت گردید، از این میان ۵۶ نفر از مردان در وضعیت مجرد و ۹۵ نفر از مردان در وضعیت متأهل و همچنین در میان زنان ۸۴ نفر در وضعیت مجرد و ۱۴۹ نفر در وضعیت متأهل قرار داشتند. یافته‌های پژوهش مربوط به وضعیت سن نمونه‌های پژوهش نشان داد که سن نمونه‌های این پژوهش حداقل ۱۸ سال و حداکثر ۷۱ سال است که بیشترین فراوانی را در مردان استان گیلان، افراد بین ۳۱ تا ۳۵ سال و کمترین فراوانی را در مردان استان گیلان، افراد بین ۶۵ تا ۷۱ سال دارا بودند؛ همچنین بیشترین فراوانی را در زنان استان گیلان، افراد بین ۱۸ تا ۲۵ سال و کمترین فراوانی را در زنان استان گیلان، افراد بین ۵۱ تا ۵۵ سال دارا بودند.

پس از تجزیه و تحلیل یافته‌های آماری و آزمون فرضیه‌های پژوهش مشخص گردید که نمرات کسب شده توسط مردان ($M = 16/85$ و $SD = 7/48$) و نمرات کسب شده توسط زنان ($M = 17/23$ و $SD = 8/26$) است. در ادامه یافته‌های پژوهش، تأثیر فضاهای سبز شهری در نگرش افراد جامعه به انجام فعالیت‌های ورزشی در ابعاد تعامل اجتماعی، توسعه پایدار، فرهنگی ورزشی، و زیست محیطی مورد بررسی قرار گرفت که تعامل اجتماعی ($t = 4/48$ و $\alpha = 0/001$) و توسعه پایدار ($t = 0/001$ و $\alpha = 4/42$ و $t = 4/25$ و $\alpha = 0/001$) و زیست محیطی ($t = 3/98$ و $\alpha = 0/001$) به دست آمد و با توجه به نتایج حاصل، مقایسه نمرات گروه‌های مستقل با آزمون آماری t انجام گرفت. نتایج پژوهش نشان داد که فضاهای سبز شهری در نگرش مردان و زنان به انجام فعالیت‌های ورزشی (مورد مطالعه: استان گیلان) تأثیر معنی داری دارند و بین نگرش مردان و زنان در تأثیر فضاهای سبز شهری به انجام فعالیت‌های ورزشی اختلاف معنی داری وجود ندارد که این مسأله در همه ابعاد تعامل اجتماعی، توسعه پایدار، فرهنگی ورزشی، و زیست محیطی وجود دارد. نتایج این پژوهش با پژوهش‌های گزالو و همکاران (۲۰۱۸)، ماء و همکاران (۲۰۱۸)، سامرست و هوآر (۲۰۱۸)، کرکل و همکاران (۲۰۱۶)، هامر و همکاران (۲۰۱۴)، و همچنین پژوهش‌های قربان‌زاد کهنده‌سری (۱۴۰۰)، پورزرنگار (۱۳۹۹)، پورزرنگار (۱۳۹۸)، اکبری‌ان (۱۳۹۸)، مطلبی و همکاران (۱۳۹۷)، جوادی‌پور و همکاران (۱۳۹۷)، حسین‌آبادی و خانمحمدیان (۱۳۹۷)، فریادی و همکاران (۱۳۹۶)، افشون و سمیعی‌کاشی (۱۳۹۵)، آذربانی و کلانتری (۱۳۹۳)، و موتمنی و همکاران (۱۳۹۳) هم‌خوانی دارد.

در عصر حاضر با گسترش ابزارهای فناوری اطلاعات (رایانه، اینترنت و ...)، تغییر سبک زندگی و نحوه اشتغال افراد و نیز افزایش زندگی آپارتمان‌نشینی و دوری شهروندان از طبیعت، تحرک افراد جامعه به شدت کاهش یافته است و آن‌ها کمتر به انجام فعالیت‌های ورزشی می‌پردازند که در حقیقت این کم‌تحرکی‌ها می‌تواند عاملی برای افزایش میزان مرگ و میرها، بیماری‌ها و انواع ناتوانی‌ها باشد. در این میان نیاز به فضاهای سبز شهری و همچنین بوستان‌ها روزبه‌روز اهمیت بیشتری می‌یابد. فضاهای سبز شهری یعنی قسمت‌هایی از یک شهر که با چمن، درخت و گل و گیاه آراسته شده تا از آلودگی شهرها را کمتر کند و آرامش بیشتری به ساکنان و رهگذران بدهد. با توجه به تأثیرات فضاهای سبز شهری در نگرش افراد جامعه به انجام فعالیت‌های ورزشی در ابعاد تعامل اجتماعی، توسعه پایدار، فرهنگی ورزشی، و زیست محیطی، مسئولان و برنامه‌ریزان مربوطه باید با بسترسازی مناسب

برای شهروندان به منظور بهره‌مندی از فضاهای سبز شهری و انجام فعالیت‌های ورزشی و ایجاد نگرش مثبت و انگیزه در بین شهروندان برای جذب و گرایش به ورزش و فعالیت‌های ورزشی در فضاهای سبز شهری گام بردارند تا بتوانیم شاهد جامعه‌ای پویاتر باشیم؛ زیرا جامعه پویا جامعه‌ای است که در آن حرکت جامعه در تمام زمینه‌ها شتابنده، متغیر و متحرک به سوی تعالی و پیشرفت است.

تشکر و قدردانی

اینک که به یاری ایزد منان و لطف بیکران او، این پژوهش به اتمام رسیده است، از همکاری صمیمانه تمام اساتید و همکارانی که ما را در انجام این پژوهش یاری نمودند، صمیمانه قدردانی نموده و بهترین‌ها را برای آنان آرزو مندیم.

منابع

۱. آذربانی، احمد؛ کلانتری، رضا (۱۳۹۳). «اصول و مبانی تربیت بدنی و ورزش». انتشارات آبیژ. ویرایش سوم.
۲. افشون، سمانه؛ سمیعی‌کاشی، سیده‌ثمینه. (۱۳۹۵). «اهمیت فضای سبز و تأثیر آن بر سلامت روان انسان». کنفرانس بین‌المللی نخبگان عمران، معماری و شهرسازی، تهران.
۳. اکبریان، امیرعباس. (۱۳۹۸). «تأثیر فضاهای سبز شهری در بهبود سلامت روانی شهروندان». معماری شناسی. شماره ۱۳. ص ۱-۵.
۴. پورزرتگار، جلیل. (۱۳۹۹). «شناسایی و بررسی موانع حضور شهروندان شهر رشت جهت انجام فعالیت‌های ورزشی». پنجمین همایش بین‌المللی پژوهش‌های نوین در علوم ورزشی و تربیت بدنی. همدان.
۵. پورزرتگار، فیروزه. (۱۳۹۸). «مدیریت فضای سبز شهر رشت از جنبه‌های زیست‌محیطی و اقتصادی». یازدهمین کنگره علوم باغبانی ایران. ارومیه.
۶. جوادپور، محمد؛ زارعیان، حسین؛ پارساجو، علی. (۱۳۹۷). «شناسایی زمینه‌های مشارکت اجتماعی در ورزش همگانی ایران: یک مطالعه کیفی». مجله آموزش و سلامت جامعه. دوره ۵. شماره ۳. ص ۳۰-۲۰.
۷. حسین‌آبادی، عطیه؛ خانمحمدیان، عنایت‌اله. (۱۳۹۷). «بررسی فضای سبز روستایی و رابطه‌ی آن با زیست‌پذیر کردن محیط روستا - مطالعه موردی: بخش بیستون شهرستان هرسین». چهارمین کنفرانس بین‌المللی یافته‌های نوین در علوم کشاورزی، منابع طبیعی و محیط زیست، تهران.
۸. فریادی، شهرزاد؛ صالحی، اسماعیل؛ شهاوندی، زینب. (۱۳۹۶). «بررسی اهمیت و نقش فضای سبز در محیط زیست شهری». دومین کنگره بین‌المللی عمران، معماری و شهرسازی معاصر.
۹. قربان‌زاد کهنه‌سری، محسن. (۱۴۰۰). «تبیین سطوح توسعه یافتگی در روستاهای بخش مرکزی شهر رشت استان گیلان». هشتمین همایش ملی مطالعات و تحقیقات نوین در حوزه علوم جغرافیا، معماری و شهرسازی ایران. تهران.
۱۰. مطلبی، نبی؛ باقری‌لنکرانی، کامران؛ داودزاده، سیده کاملیا؛ عنبری، مهدی (۱۳۹۷). «بررسی مؤلفه‌های تأثیرگذار فضای مجازی بر توسعه ورزش». مجله پزشکی ورزشی آسیا. مرکز تحقیقات سیاست‌گذاری سلامت دانشگاه علوم پزشکی شیراز.
۱۱. موتمنی، علیرضا؛ همتی، امین؛ مرادی، هادی (۱۳۹۳). «شناسایی و اولویت‌بندی موانع پیش روی بانوان در انجام فعالیت‌های ورزشی». مطالعات مدیریت ورزشی. شماره ۲۴. ص ۱۳۰-۱۱۱.
12. Gozalo, Guillermo Rey., Morillas, Juan Miguel Barrigón., González, David Montes., & Moraga, Pedro Atanasio. (2018). Relationships among satisfaction, noise perception, and use of urbangreen spaces. *Science of the Total Environment*, 624: 438-450.
13. Hamer M, Weiler R, Stamatakis E. (2014). Watching sport on television, physical activity, and risk of obesity in older adults. *BMC Public Health*. 14 (1):1-4.
14. Krekel, C., Kolbe, J., & Wüstemann, H. (2016). The greener, the happier? The effects of urban land use on residential well-being. *Ecological Economics*, 121: 117-127.
15. Ma, B., Zhou, T., Lei, S., Wen, Y., & Htun, T. (2018). Effects of urban green spaces on residents' well-being. *Environ Dev Sustain*, <https://doi.org/10.1007/s10668-018-0161-8>.
16. Somerset, Sarah., & Hoare, Derek J. (2018). Barriers to voluntary participation in sport for children: a systematic review, *BMC Pediatrics*, 2018. <https://doi.org/10.1186/s12887-018-1014-1>.